

barnet, hvis oplysningerne vil kunne bringe barnets person eller formue i fare eller udgøre en alvorlig trussel mod et af barnets familiemedlemmers liv eller frihed, jf. betænkningens afsnit 3.6.1.9. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med artikel 41, hvorefter personoplysninger, der er indhentet eller videregivet efter konventionen, kun må anvendes til det formål, hvortil de er indhentet eller videregivet. Samtidig fremgår det af artikel 42, at de myndigheder, der modtager oplysningerne, skal sikre, at disse behandles fortroligt i overensstemmelse med loven i den pågældende stat. Der henvises til betænkningens afsnit 3.7.1.3. og 3.7.2.2.

3.5.2.2. *Gældende ret*

Danske myndigheders udveksling af oplysninger med andre myndigheder samt med private er generelt reguleret af forvaltningsloven (lov nr. 571 af 19. december 1985), offentlighedsloven (lov nr. 572 af 19. december 1985) og persondataloven (lov nr. 429 af 31. maj 2000). På det sociale område suppleres disse regelsæt af regler i lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og for domstolenes vedkommende findes særregler herom i retsplejeloven.

Forvaltningslovens § 27 indeholder regler om tavshedspligt. Selvom loven som udgangspunkt kun gælder for behandling af sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, finder reglerne om tavshedspligt og videregivelse af oplysninger i lovens §§ 27-32 anvendelse ved al virksomhed, der udøves af den offentlige forvaltning. Efter lovens § 27, stk. 1, har alle, der virker inden for den offentlige forvaltning, tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c - 152 f. Der henvises til betænkningens afsnit 3.6.2.5.1.

Offentlige myndigheder har ikke ubegrænset mulighed for at udveksle oplysninger med hinanden. *Forvaltningslovens § 28* indeholder således en række begrænsninger i adgangen til at udlevere oplysninger til andre myndigheder. Efter bestemmelsen må oplysninger om enkeltpersoners *rent private forhold* som udgangspunkt ikke videregives til andre forvaltningsmyndigheder. Oplysninger kan dog videregives i visse situationer, jf. § 28, stk. 2, nr. 1-4, f.eks. hvis den, som oplysningen vedrører, har givet samtykke, eller videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, som oplysningen angår. Herudover kan *almindelige fortrolige oplysninger* efter § 28, stk. 3, videregives, hvis betingelserne i § 28, stk. 2, er

opfyldt, eller når det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for den modtagende myndigheds virksomhed eller for en afgørelse, som den pågældende myndighed skal træffe. § 28 omfatter ikke videregivelse af oplysninger til private. Dette er reguleret af offentlighedslovens og forvaltningslovens regler om aktindsigt.

Forvaltningslovens § 28 regulerer ikke videregivelse af oplysninger til udenlandske myndigheder. Danske myndigheders videregivelse af oplysninger til udenlandske myndigheder m.v. beror derfor som udgangspunkt på en fortolkning af straffelovens bestemmelser om tavshedspligt, jf. forvaltningslovens § 27. Ifølge John Vogter, Forvaltningsretten med kommentarer, 3. udg., 1999, s. 534-536, er det i administrativ praksis almindeligt antaget, at regeringen har en vis mulighed for at indgå overenskomst med fremmede stater, der bl.a. indebærer, at danske myndigheder bliver forpligtede til at videregive oplysninger til udenlandske myndigheder. Det antages desuden, at danske myndigheder i et vist omfang – f.eks. som et led i et mere uformelt samarbejde – er berettiget til at videregive oplysninger til brug for andre staters myndigheder. Berettigelsen til en sådan videregivelse af oplysninger beskrives således: ”I vurderingen heraf må formentlig navnlig indgå formålet med videregivelsen, herunder om videregivelsen er af betydning for, at den danske myndighed kan varetage sine forvaltningsopgaver, eller til varetagelse af danske interesser i øvrigt, og forholdene i modtagerstaten, herunder hvordan de fortrolige oplysninger i praksis må antages at blive anvendt i den pågældende stat. Der må også lægges vægt på, hvilken karakter den pågældende oplysning har, herunder risikoen for at oplysningen eventuelt misbruges. Ved vurderingen af, om fortrolige oplysninger kan videregives til udenlandske myndigheder, vil der endvidere kunne søges en vis vejledning i forvaltningslovens § 28. I det omfang, en oplysning ikke efter disse regler kan videregives til en tilsvarende dansk forvaltningsmyndighed uden samtykke, bør den næppe heller i almindelighed videregives til en udenlandsk myndighed ...”.

Der henvises til betænkningens afsnit 3.6.2.5.2.

I ansøgningsager må myndigheden efter *forvaltningslovens § 29* ikke indhente oplysninger om ansøgerens rent private forhold fra andre dele af forvaltningen eller fra en anden myndighed. Der gælder dog visse undtagelser herfra. Bestemmelsen omfatter ikke indhentning af oplysninger fra private eller fra domstolene, ligesom den heller ikke omfatter indhentelse af oplysninger fra udenlandske myndigheder. Ved indhentelse af oplysninger fra andre end forvaltnings-